

Copy Right P J Vajani

દોરંગી દુનીયા

યાને

મધુરો આલાપ

કીમત બે આના

અમારાં પુસ્તકાલયમાં વેચાતાં પુસ્તકો

ન્યુફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા	૦ ૮-૦
જળસમાધી વા હવીશારદા	૦ ૮ ૦
ખ્યાલ સાગર કલગી તુર્રા	૦-૮ ૦
રાજા ભરથરી પાચ ચીત્રો	૦ ૮-૦
ખુની કોણ? છુપી પોલીસની વાર્તા	૦-૮-૦
બૃહદ ગરબાવળી	૧ ૦ ૦
ઓનતી મના પ્રભાત ગાયનો	૦ ૨ ૦
મધુરી કોયલ ,, ,	૦ ૨-૦
સુરતની મઝા , ,,	૦-૨-૦
હુરકા દીવાના ,,	૦ ૨ ૦
મધુરી બસરી ,, ,	૦ ૨-૦
કનૈયાની બની ,, ,	૦ ૨-૦
પચ બાલીકા કરૂણારસીક	૦-૬ ૦
પ્રભાત સગ્રહ	૦ ૪ ૦
બીરબલ બાદશાહ ૧થી૬	૦-૪-૦
વીનાશીની વામા સચીત્ર	૩ ૦ ૦

વીરસીંહની વીરતા	૧-૪-૦
ધી ઇંગ્લીશ ટીચર	૧-૮-૦
ગવહુરજાન	૦-૬-૦
સનમ ખાનચે [illegible]	૦-૬-૦
છેલની વાર્તા સચીત્ર	૦-૮-૦
એક દાવ નાટક	૦-૮-૦
કબીર કૃષ્ણગીતા	૧-૦-૦
મહાભારત નાટક	૦-૮-૦
ભજન રત્નાકર	૦-૬-૦
કાળી વીજય ૧લા	૦ ૧૨ ૦
કાળી વીજય બીજો	૧-૪-૦
ગજબાળા	૦-૮-૦
લગ્ન ગીત મણી માળા	૦-૫-૦
હુન્નર સાર સમુદાય	૦-૫-૦
ગાન્ધીજીનુ જીવન ચરીત્ર	૦-[illegible]-૦
ગૃહવૈદ-વદકનુ પુસ્તક	૦-૧૦ ૦

ફેરીયાઓ જોઇએ છે થોડી મુડીયે મોટો લાભ

વેપારી ભાવનુ સુચી પત્ર, અર્ધા આનાની ટીકીટ બીડી મગાવો ઠા **હરીલાલ** અને **પ્રાણલાલ** બુકસેલર્સ

ટાવર રોડ તાર ઓફીસ સામે **સુરત**

દોરંગી દુનીયા

યાને

મધુરો આલાપ.

રામાયણ

હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે
ભજાકર યહી નામ અરે બાવરે—હરેરામ
રામનામ કા જાપ છોડકર ઔર નામકા કૌન કરે
કૌન પિયે મોરી કા પાની જબ હો અમૃત કુંડ ભરે—

—(૦)—

ભાગ્યોદય

આંખો પરે અંધારી પૂરે પુરી છવાઇ
સત્તાતણા ગુમાને બુદ્ધિ એ ઉંધી સૂઝે,
પીડો તમે, મારી મરે રૈયત ગીબાઇરે—આંખો
આ રાંકડી રૈયત કદી સોપી તમોને ઇશ્વરે,
એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારવી એને અરે?
લાખો જીગરમાના નીસાસા કો કદી બૂરૂ કરે
માટે દયાની દ્રષ્ટિથી પાળો પ્રજાને આદરે
સંતોષ જ્યા પ્રજામા, આબાદી ત્યા સવાઇ
જ્યા ધર્મ રાજ્ય ચાલે, ત્યા રામની દુવાઈ—પીડો

સાચો સન્યાસ —૦—

બાઈ હુ તો ભોળી ભાળી ભુલકણી ભામિનીરે
ભુલકણી ભામિની હુતો વરઘેલી કામિનીરે
ભુલી જાઉ ભગવત સાટે વરજીને એવી હુ કાલી—બાઇ
સાસુ કહે અબીર ગુલાલે દેવને વહુ પૂજી આવો
મે તો બાઈ ભુલથી પ્યારાને એ રગે નવરાવ્યો
કાલી થઇને મે તો વ્હાલનો લઇ લીધો લાવો—બાઇ
નણદી કહે દયો જઇ આ હાર પ્રભુજીને પહેરાવો
મે તો ઉતાવળી જઈ પ્યારાને કઠે પધરાવ્યો
નણદી ચ્હીડાવવાનો કોણ ખુવે લાગ આવો ?—બાઇ

ભાગ્યોદય

ભાઇ ભાગ્યની ગાડીયે, ઉદ્યમ ને અભિમાન,
જોડ્યા એ બે બળદીયા, નસીબ ગાડીવાન
સુખ દુખે ભરી, આ મુસાફરી,
કરમે જે ઠરી કરવાની પુરી, નહી વધે ઘટે તેમા જરી
જીવની શક્તિને પ્રબળ બુદ્ધિ, કા ગણો તમામ નકામા ?
કા ગણો તમામ એ નકામા, ન થાઓ બાપુ સામા
જીવ ભાગ્ય ફળ ભોગવે, પૂર્વ કર્મ અનુસાર,
વાવેતર આ જનમનુ બીજે જનમ ખાનાર
ચાહે તે કરે, ને મથી મરે, ભાવીના ફરે, કોઇ દી ખરે,
જે લખ્યા લેખ તે ઉતરે

સદ્ વિચાર, સાધન, પ્રયત્ન, કા ગણો તમામ નકામા ?
નકામા તમામ એ નકામા, ન થાઓ બાપુ સામા,

મતલબી દુનીયા

બજમે ઉશ્શાક હુએ કયા જાને કીધર દેખેગે ?
દીલ તો દેતા હય ગવાહી કે ઈધર દેખેગે !
મુજમે ઓ શમઆમે હોતીથી એહ બાતે સરે
આજકી રાત બચેગે તો સહર દેખેગે,–બજમે
દમ નીકલતા હુએ જરા ઠહેરકે જાના સાહબ,
આખરી વકત તુમેહ એક નજર દેખેગે

દેવકન્યા —૦:—

એક સરસ વાત સમજાવુ રે, સતો પ્યારા૦
ગુરૂ ગમની કુચી બતાવુ રે સતો પ્યારા
કોઈ નુરત સુરતને સાધે કોઇ યોગે ચિત્તને બાધે
કોઇ જ્ઞાન વિચારે વાધે રે—સતો૦
કોઈ ભક્ત થઈ પ્રભુ ભજતા કોઈ જગની માયા તજતા
કોઇ તપથી કાયા દમતા રે—સતો
એ સોધ્યા મારગ ગરવા કેવળ મનને વશ કરવા
આ ભવસાગરથી તરવા રે—સતો૦

નૂરે ઇસ્લામ — કવ્વાલી —

ફિર ગયા દિલ દહેરસે, કાબેકા દગ્બા હો ગયા,
બુત પરસ્તિ છોડકર, રોમન મુસલમા હો ગયા,

દિલમે જો અરમાનથા, પૂરણ વ્હો અરગા હો ગયા,
કયદખાનેમે મેરી બક્ષીસકા સામા હો ગયા,
યા બદીયે ઇસ્લામ હયે, ગુરબત હમારા કામ હય
સબ્રસે આરામ હય, અબ દિલ ગુલીસ્તા હો ગયા,
જો પહડે કલમા શહાદત, ખુલ ગયે જન્નતકે દર
ઉસ બહિસ્તીકે લીયે, જન્નત અયવા હો ગયા
શાકી રાહ શાકીર તુઝપર મહેરકી રખ તુ નજર
નુરે ઇસ્લામ ઇસ કફસમે, અબ નુમાયા હો ગયા

સાચો સન્યાસ — ૦ —

આવા મીઠા વેણથી, આમત્રણ જ્યા થાય
અમ સરખા માણસ થકી, ના તે કયમ કહેવાય?

હા પુલડા વીણવા કદિ આવશુ મધુરા ફુલડા વીણવા કદિ આવશુ
પકજશા આ પગલે જ્યારે સોહાવશો પુલવાડી?
ધીંગ હો રાજ—મધુરા
તમારી વાડીના મોઘેરા પુલ, ગુથી કરૂ ઓઢણી અણમૂલ,
ધરૂ અગે, ઉછરગે, રૂપ આ છલકાઇ જાય ધીંગ હો રાજ—મધુરા.

સાચો સન્યાસ —૦—

અમી ભર્યાં વચન સુણી જીદગી આ સફલ થઇ
હૃદયમા ચદન સમ શીતલ રસ જાયે રેલાઇ—અમી
જગત મહી માતૃ વિહીન, જીવન મુજ વહ્યુ કઠિન
દીઠા ન લાડ, પૂર્યાં ન કોડ, પ્રભુ કૃપાએ મળી છે આજે
માતા મીઠી, અહા શી વધાઈ?—અમી

ભાગ્યોદય

ચાલોજી પીયા ખેલો આજ હોરી
તારી રંગ ભરી પીચકારી સોનેરી
દેહ ભીજાય જો ગોરી ગોરી મોરી—ચાલોજી
તુ વસતની વેલડી, લ્હેરે લળી લળી જાય,
તેમ તેમ મોહન મત્રથી, મુજ મન ઝોલા ખાય.
પીયા તારા ઘેરા નેના, કસુબલ ઘેર્યા નેના,
ઝોકે ના જાજો વ્હાલા, રંગ ચુવે ને ભીંજાય સાડી મોરી—ચા૦

ગાફીલ મુસાફીર

—૦—

હરવકત તેરી સુરત અય જાન સામને હુએ,
હર લહેજા સામને હુએ હરઆન સામને હુએ
દીલ ચાક ચાક કરકે મુજસે એહ કહે રહે હુએ,
એહ દીલ અગર તેરા હુએ, પહેચાન સામને હુએ,
વાઅદા કીયાથા તુમને ? અચ્છા કસમ તો ખાવો,
રખ્ખો તો હાત દીલપર, ઇમાન સામને હુએ,
મુજસા ન હોગા કોઇ દો જાન રખનેવાલા,
એક જાન મેરે તનમે એક જાન સામને હુએ,

મતલબી દુનીયા

ગઇ મેરી જાન રે ! ઘુગરૂ છુડાદે અય મુબહાન !
નાચ નાચકર મય થક ગઇ, પીશવાજસે મય દબ ગઇ !
તાતા થઇયા કરતે મર ગઇ, મુઝે દે અમાન ! —ઘુગરૂ

નીગોડા એહ તબલા ફુટે, સારંગીકી તારે ટુટે,
મનજીરેકી ટન ટનસે એહ પુટે મેરે કાન રે !
ઉસતાદોકી નાહક ઝીડકી, નાયકાકી ઉસપર ઘુરકી,
જલ જાએ ઠુમરીકી મુરકી, છુડા મેરી તાન રે !

સતી અનસુયા — ૦ —

મારે મંદિરે પધારો યોગીરાજ મહારાજ,
ભોજન કરાવુ મન ભાવતા
ઘેબર ઘારી જલેબી શીરો ને સુખડી,
મોતીચુર ને મેસુર ભાગે ભુખડી,
તળુ નતબીરે કાચરી, વડી તમ કાજ—ભોજન૦
નેહે નીપજાવુ શાક ભાત ભાતના,
રૂડા રાઈતા, બનાવુ જાત જાતના
અતિ જુગતીથી પીરસુ પ્રીતે ધરી આજ—ભોજન૦

મતલબી દુનીયા — કવ્વાલી —

દેખા એહ આજ મયને જમાના બદલ ગયા !
આખે બદલ ગઈ હય ફસાના બદલ ગયા !
ફીતરતકે હર અસરમે હુવા કયુ યહે ઇનકેલાબ ?
યાની ફલકપે, ખેતમે દાના બદલ ગયા !!
મુજકો હય એહ તાઅજજુબ એહ ઇનકેલાબ કયસા ?
દુનીયામે આ ગયા હય દઓરે અજાબ કયસા ?

હર શએકી ખામીયત કયુ તબદીલ હો રહી હય ?
હર શખ્સ જો રહા હય યુ બેહીજાબ કયસા ?
ગુલશનમે બુલબુલોકા તગાના બદલ ગયા,
વોહ ચૌકીયા બદલ ગઇ, થાના બદલ ગયા,
બદલા જો બેટા બાપસે ઉસકે અસરમે આજ,
મહેફીલમે મેરે સાજસે ગાના બદલ ગયા
કયુ હય તુઝે તાઅજજુબ ? મતલબકા હય તમાશા,
મતલબહી કર રહા હય યહ ઇનકેલાબ અયસા

દેવકન્યા

— ० —

મુને ઘેલી કીધી છે નદલાલે છેતર્યાં છોગાળે
મુને મારી નયનોના બાણ છેતર્યાં છોગાળે
કોરી લીધુ છે એણેજ કાળજડુ મારૂ સખી
ભુલી હુ તો સાન ભાન છેતર્યાં છોગાળે—મુને૦
મુરલી મધુરી વાગતી વેધક નાદ અખડ
મોહન મત્ર સખી ભર્યો લોભાવે મુજ મન
આસો માસે અટપટો શ્યામળીયાજીરે વ્હાલા
કૃષ્ણજી કાળુડો નાગ કોને ડસીયાજીરે વ્હાલા—મુને૦

નૂરે ઇસ્લામ

— ० —

નાલા યહે જોરસે મેરા ન દોહાઈ દેતા,
અય ફલક ગર તુઝે ઉચા ન સુનાઇ દેતા
સાથહી ફુક દિયા હોતા, મુઝેભી ઘરપે,
પર ન વાલિદકા મુઝે દાગે જુદાઈ હોતા,

ઇસ હુકૂમતપે યહે નખ્વત હેય, અગરત્ ઈસ્કો,
કયા ખુદા જાને યહે કરતા, જો ખુદાઇ હોતા

સુકન્યા સાવીત્રી — ૦ —

આરામની, સુખધામની, પ્રિયા ! તુ પ્રતિમા પ્રેમની,
મમ તાપ ઉરના ઠારનારી, તુ શીતળ ધારા બની
માળા જપુ તમ નામની (૨) નથી ઇચ્છા દામ દમામની,
ચિત્ત ચાહુ સેવા શ્યામની સાચી તુ ભગવતી ભામિની ! આ૦

મતલબી દુનીયા

અજબ બજમે તરબ હુએ ઈસિ જગે જરદાર બયઠે હય,
ઇધર સરકાર બયઠે હય ઉધર સરકાર બયઠે હય
ખુદા રખ્ખે સલામત હશ્રતક ઇન કદ્દાનોકો.
જો યાહ મુહ ખોલકર થએલીકા યેહ દીલદાર બયઠે હય

સતી અનસુયા — ૦ —

મન ભજ નારાયણ ભાવે (૨) ધન દોલત કુછ કામ ન આવે-મ૦
અશરણ શરણ ભરણ અભરણ ક્ષણ, જો મુઢ અતર લાવે,
પાપ અમાપ પ્રલય હો જાવે, અક્ષય ધામ સિધાવે-મન૦

મતલબી દુનીયા

હવસી ! માયામે કયુ લીપટાએરે ?
દમકા ભરવસાહી નહીં,
ઝુઠે જજાલોમે જાન કયુ ફસાએરે ?

નદીયા હય ગહેરી, નાવ હય તેરી પુરાનીરે,
પહોચે કયુકર કીનારે બતલા પ્યારે ?
કબતક એહ ગફલત ? ચન્દરોજ જીન્દગાનીરે,
જમકા ફેરા હો તો હો એક કહાનીરે—

સુરદાસ —૦—

દુનિયા હે દાસ મેરી મે હુ રસીલી માયા
ચિત્ત સતકા ચુરાયા, જગકો ભલા જીતાયા
નિર્લોભકુ લુભાયા, કછુ ના લગાઇ દેરી
નેનોકા બાન મારી, કહા છુપ ગયેથે પ્યારી,
તારીફ કરે તુમારી નિર્લોભરામ લહેરી દૂનિયા૦

અહલ્યાબાઈ— —૦—

હા સજની મારી નિર્મળ પાણીડા રૂડા ભરીયે
કાચનના ઘટને શીર પર ધરીયે
સરવર જળમા રહી માછલીયો જેમ પરસ્પર ગેલ કરે—
તેમ ઉછળતા હૃદય આપણા રસમા રેલમ છેલ કરે
જળમા સારસ ભર્યુ સુધારસ ઉપર અલિગણ ગાન કરે
તેમ ખીલેલી યોવન કળીનુ પ્રીતે પ્રીતમ પાન કરે—
હુ નીકળી જયા પાણી ભરવા પીટયા ખળ પાછળ પૂરતા
નખરેથી જો નજર કરૂ તો હાય હાય કહી મારતા—
બની ઠની પનઘટ પર આવુ ઘટમા શુ લઇ જાવુ
પાણી પાણી કરી કઇક પુરૂષના હૃદય ભરીને લાવુ—

સરદારબા —૦—

દશા કરે તે કોઇ ન કરશે મુરખ કરે અભિમાન,
પ્રાણી બિચારૂ તુચ્છ મગતરૂ, કાળ કથા અણજાણ
હુપદમા મરડાઇ મરે પણ, ધાર્યું કરે ભગવાન—દશા૦
નિરધનીઆ પળમા ધનવતા ધની થયા લાચાર
સદા સુખી કે સદા દુ ખી, નહિ કોઈ જગમા રહેનાર,
કુપળ હસ્તી પાન ખરતા, તે પણ છે ખરનાર,
સત્ય ટેક ખાતર જે સ્હેશે, આફત અપરપાર
નામ અમર રાખે તે જુગ જુગ, જનમ્યુ તેજ જનાર,
નાહક આકીન છોડે નીજ જન, સત સાહ્યક કિરતાર

રાજ તીલક —૦—

મન મોક્ષની આશ ન ગખીશ તુ
સદભાગ્યનો અસ્ત સિતારો છે
ધામ ધરા ધનસપત કયા છે ! ખેલ વિધિનો ન્યારો છે
એક ઉદરને કાજે આજે પ્રાણ પિડિત્ નોધારો છે
આ જગમા સુખના સૌ નાથી દિવસ વાકો અમારો છે
નાથ નિરજન ભવદુખ ભજન અમૃત સાચો કિનારો છે

સુરદાસ —૦—

બોલુ કયા મેરે પ્યારેકી બતિયા
બોલુ કયા મેરી છોટીસી છતિયા ટેક
ન ધીર ચેન ધરિ રેન ચુમિ ચુમિ

૨૧૫૯૬

મદન શયનમે દુખી કર ડારી
પકરી જુગલ કર, બસન અલગ કર
કિય પર હરી ડર, છત અધરન પર—બોલુ૰
મરોર ડારે જોરસો, મેરે કોમલ અંગ,
એસે નિરદય નાથકો, સુપને કરૂ ન સંગ—બોલુ૰
ત્રાસ બઢયો તનમે અતિ, હીયકો ઘટયો હુલાસ
એસો જો મે જાનતી તો જાત ન પીયુકી પાસ—બોલુ૰

અહલ્યાબાઇ

—૦—

કર નર સજજન જનનો સંગ
જેની સંગત પાપ હટાવે લાવે નિર્મળ રંગ
સ્વાતિ જળનુ ઝેર બને જો ગૃહે કુર ભોરંગ
કરે માછલી તેજ નીરનુ મોતી ભૂષણુ અંગ
તેથી કર સત્સંગ તજીદે સહુ દુર્જનના ઢંગ
લોઢાને કુંદન કર્તા કર સ્પર્શ મણી સત્સંગ

સરસ્વતી ચંદ્ર

—૦—

સુખમા નવ હુંપદ આણીએ, દુખીયાના દુખ કંઇ જાણીએ,
દુખીયા ને સુખીયા પ્રાણીએ, પ્રભૂના સહુ બાળક માનીએ
અપકાર ઉપર ઉપકાર કરે તે માનવી દેવ પ્રમાણીએ
કર્મ બીજાના જોઇ, ધર્મ પોતાનો ખોઇ,
આશ્રિત નવ હણીએ,—સુખમા૰
પશુઓ પણ પરઉપકાર કરતા પરમારથ કારણ દેહ ધરતા,
નિયમ અચળ ગણીએ—સુખમા૰

અછુતા દામન — ૦ —

જગકો દોરંગી પાયા મુરખ કયુ લલચાયાં
કોઇ રખ્ખે ફોજ રીસાલે કોઇ ઓઢહે શાલ દુશાલે
કીસીને તો કમલહી ના પાયા મુરખ કયુ લલચાયા—જગકો
કહીં અબ્રેરહેમત બરસ્એ કોઇ બુન્દ પાની તરસે
કહીં ધુપ હય કહીં છાયા મુરખ કયુ લલચાયા—જગકો

સાચો સન્યાસ — ૦ —

પ્રાણ કાંઇ સદેશા મીઠડા કહાવજો
મોહનજી મોઘેરા નેહે ભીંજાવજો
પ્રેમ પાશ બાંધ્યો તે (હા) શાણા સલુણા નિભાવજો—પ્રાણ
અતર ગુથાયા બે પ્રીતિના સૂત્રે એથી જુદા ના થવાય જો
દૂર થાતા તો ચીરાતા મીઠી મૂર્તિ ઉર છપાઇ,
હુથી ના ભૂલાય જો—પ્રાણ કાંઇ

ગાફીલ મુસાફર — ૦ —

ફરમાતે હુએ જનાબ કે હોલી સુનાઇયે,
કયુકર સુનાએ ? આપહી ગાકર બતાઇયે,
અબતક પુરાને મુજરેકે વાપસ મીલે ન દામ ?
નવાબ સાહબ સીધી તરેહ દામ લાઇયે
કઓન ખેલે સબીરી અયઆી હોલી ?
ઉચી દુકાનકા ફીકા પકવાન હુએ,
ખાક કયા ગાઉ મય હોલી ?

ભરમ ભારી અઓર ખીસા હએ ખાલી,
તુમસે તો અચ્છે તંબોલી,
હજમ કરોગે હમારે પએસે,
ઉઠઠેગી પલેગકી ગોલી—કઓન

સાચો સન્યાસ — ० —

જાયે રવિ અસ્તાચલ ઉન્નત છોડી પ્રદેશ
રાગે નભ લાલ લાલ ઝાંખો મુજ ગરીબ દેશ—જાયે.
અવનતિ મા દઉ હટાવી ડંકે, તુજ જગમા કરૂ
ચાહુ તુજ યશ ગવાય ગગન ભેદ દેશ દેશ—જાયે

અછુતા દામન — ० —

હય જમાના ઓરતોકી અફસરીકા યાર
કયુ કે શૌહર હય જોરૂકે તાબેદાર
મર્દ ખટારા બન ગયા હય ઔર ઔરત મોટરકાર
કયુ કે શૌહર હય જોરૂકે તાબેદાર
આજાદીસે ફીરતી હય યેહ હોકે બેદરકાર
છોડ કે ઘર શૌહર કો જાયે હમ રાહે અગ યાર
મર્દ બીચારા ઘરમે બયઠે તાલીયા પૂટકાર
કયુ કે શૌહર હય જોરૂ કે તાબેદાર—૩ વાર

ગાફીલ મુસાફીર — ० —

મત બાધો ગઠડીયા અપજસકી,
અપજસકી અઓર પાપરસકી,

જવાની દીવાનીકા આખોમે નશા હએ,
ઉડેગી પલકમે હોકર બુ એહ ખસકી,
દાગ લગેગા આખીર દામનો દીલપર,
નજર પડેગી પ્યારી જબ દસકી,

રામાયણ — કવ્વાલી —

જો હય મજૂર ધન-રક્ષા, તો ધનવાનો બનો દાની
કુએ સે જલ ન નિકલેગા તો મડ જાયેગા સબ પાની
દિયા જલ હમકો બાદલને, તો ઉંચા હો ગયા બાદલ
રહા નીચાહી સાગર, હય અદાતાકો પશેમાની
કોઈ મરતા હય ધન દેકર, કોઈ દેતા હય ધન મરકર
જરાસે ફર્કમે બન જાતે હયૅ "જ્ઞાની" કે "અજ્ઞાની"

ગાફીલ મુસાફર —:૦—

ગાફીલ બન્દે ! ઇસ દુનીયામે સોચ સમજકે ગુજારા કર,
દુનીયા હએ બાજી ચોસરકી ઔર તુ હએ ખેલાડી ન હારા કર,
નેકો બદકે મગ્દોકી ઈસ બાજીમે ગઓરસે રખ પહેચાન સદા,
ચાલપે જીતકી રહેકર કાયમ, અપને નફસકો મારા કર.

ઉસ્તાદી — ૦ —

પ્યારે તોરે નયના રે ઞીતમ કરે,
ઞીતમ કરે, (અરે વાહ વાહ !) જુલમ કરે,
(હાય હાય) ! ગજબ કરે —પ્યારે
હય ગજબ આખોમે સુરમા લગાયા ન કરો,
ઉમ્ર બાલી હય અભી પાન ચબાયા ન કરો,

હમારે સામને ગયરોકો બુલાયા ન કરો,
મુફ્તમે જાન મેરી અબતો જલાયા ન કરો—
ઈધર મીસ્સીકી દમક ઔર પાનકી લાલી,
ઉધર જુગનુકી ચમક ઔર કાનકી બાલી,
યારકી જુલ્ફ ઘટા છા રહી કાલી કાલી,
તેજી કટાર ન મારો સૈયા મય મતવાલી,
જાદુ ભરીયા નયના તેજી, જખ્મે જીગરકો સતાયેરે,—પ્રીતમ

ગારીલ મુસાફર —૦—

દુનીયામે જો ચલા નેકી પર બેડા ઉસકા પાર હુવા,
માલ ખરીદા જીસને અચ્છા નફા મીલા જરદાર હુવા,
ખોટા સઔદા જીસને કીયા નુકશાન ઉઠાયા ખાર હુવા,
પરખા જીસને અપને આપકો દીલકી કસોટીપર કસકર,
શરમીન્દા ફીર દુનીયામે ઇનસાન ન વોહ જીનહાર હુવા

ગારીલ મુસાફર —૦—

તુમસે બચન હે મએ હારી બલમા
જો તુમ પીયા અસનાન કરોગે તુમરી બનુગી પનીહારી,
પ્રેમસે મોહે તુમ જો મીલોગે તુમપે જાઉગી બલહારી.

અછુતા દામન —૦—

સાઝ ભઈ મોરે ચદા આવો
દીપક જર ગએ તારે નીકસ આએ
તુમહુ દરસ દીખલાવો મત તરસાવો—

ગાફીલ મુસાફર — ૦ —

ફીસી પરદેસીસે હા કોઈ ન પીત લગાએ,
સરસે ટાલે રોગન પાલે, હીરેકી કનીયા ખાએ,
બીરહાકી અગની તનમન ફુકે, કોઈ પલ ચયન ન આયે,
દીન દીન પલછીન જીયરા જલાએ મેરા,
વાઅદા વફા ન ફરમાએ,
તરસત તરસત આઇ આખે મોરી પીયા ન વાપસ આયે,

સ્વદેશ સેવા — ૦ —

મમ ઉર સરના રમનારા મમ માર્ગ સરળ કરનારા
ત્હારા રમ્ય જીવન આ દેશ,
તવ દિવ્ય મનોરથ બાળા ત્હારા વચન મુગ્ધ મરમાળા
પ્રેરે ઉડા જીવન સદેશ—મમ૦
તરસ્યા અતરમા રસ ભરવા દીન હીન જનના બધુ બનવા
સ્નેહ વિમાને દિવ્ય દેહ ધરી ફરશુ દેશેદેશ—મમ૦

—સમાપ્ત—

સંગીત **રાજા ભરથરી** સચીત્ર

૪થા નવ આનાની ટીકીટ ચોડો

ભરથરીનો પશ્ચાતાપ, અને પીંગળાને ફીટકાર આપવો

રમગ કમળન ગણી પીંગળા ન ને ચડોન વગા કીયા ભાઈ જેસા ભાઈ યેને દેશ નિકાલ દીધા

ઠા૦ હરીલાલ અને પ્રાણલાલ બુકસેલર્સ
ટાવર રોડ તાર ઓફીસ સામે સુરત